NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.142031510
143/AA43-1209-12/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2012.gada 6.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente V.Zommere,
tiesneses S.Gintere un M.Osmane

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *R.T.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta pirmās daļas (2009.gada 1.novembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA459924), sakarā ar *R.T.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 31.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 1.novembrī, plkst.18:07, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona sestās rotas kārtībnieks sastādīja *R.T.* (turpmāk – pieteicējs) administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA459924 par to, ka pieteicējs 2009.gada 1.novembrī, plkst.18:04, Rīgā vadīja transportlīdzekli Honda CR-V, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Ganību dambi no Bukultu ielas puses un krustojumā ar Rankas ielu nogriezās pa labi brīdī, kad papildsekcija ar zaļo bultu uz melna fona nedega, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 56.6.punktā noteiktās prasības.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{5}panta pirmo daļu, kurā paredzēta atbildība par minēto pārkāpumu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) Satiksmes administratīvo

pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšniece 2009.gada 24.novembrī pieņēma lēmumu Nr.050/PA459924, ar kuru pieteicējam tika piemērots naudas sods Ls 20 apmērā (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniecei, kas ar 2009.gada 16.decembra lēmumu Nr.4544 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu un apstrīdēšanas iesniegumu noraidīja.

[2] 2010.gada 15.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Manevra uzsākšanas brīdī luksofora papildsekcijā bija redzams manevru atļaujošais signāls – zaļa bulta uz melna fona.

[2.2] Lietā nav pierādījumu, ka pieteicējs būtu izdarījis minēto pārkāpumu. Atbildētājs identiskā administratīvajā lietā ar 2006.gada 5.aprīļa lēmumu Nr.733 norādījis, ka pārkāpuma video ieraksts ir būtisks pierādījums administratīvajā lietā. Video ieraksta, kas apliecinātu, ka pieteicējs izdarījis pārkāpumu, lietā nav.

[2.3] Saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2009.gada 3.marta spriedumu lietā Nr.SKA-48/2009, ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta Satversmes 92.pantā nostiprinātā nevainīguma prezumpcija.

[3] Atbildētājs tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Papildus atbildētājs norāda, ka, saskaņā ar LAPK 243.pantu, videoieraksts ir viens no pierādījumiem administratīvajā lietā, bet tas nav obligāts.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 31.maija spriedumu pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Lietā nav strīda, ka pieteicējs 2009.gada 1.novembrī, plkst.18:04, Rīgā vadīja transportlīdzekli Honda CR-V, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Ganību dambi no Bukultu ielas puses un krustojumā ar Rankas ielu nogriezās pa labi.

Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs 2009.gada 1.novembrī, plkst.18:04, Rīgā vadīja transportlīdzekli Honda CR-V, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Ganību dambi no Bukultu ielas puses un krustojumā ar Rankas ielu nogriezās pa labi brīdī, kad papildsekcijā zaļas bultas signāls uz melna fona bija izslēgts.

[4.2] Tiesa atsaucās uz LAPK 243.panta pirmo un otro daļu, norādot, ka par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, pieteicēja paskaidrojums un policijas darbinieka ziņojums.

[4.3] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, kurš tika sastādīts uzreiz pēc konstatētā pārkāpuma, tiesa neatrada iemeslu, lai apšaubītu sākotnējā dokumentā nostiprināto ziņu objektivitāti.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējs iepazīstināts ar administratīvā pārkāpuma protokola saturu. Pieteicējs to parakstījis, tādējādi apliecinot, ka viņam izskaidrotas LAPK 260.pantā pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi.

Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, pieteicējs sniedzis paskaidrojumu norādot, ka: „nepiekrītu, braucu pie atļautā luksofora signāla".

No pieteicēja sniegtā paskaidrojuma viennozīmīgi konstatējams, ka pieteicējs nepiekrīt, ka izdarījis pārkāpumu, taču sniegtais paskaidrojums ir pārāk īss un līdz ar to detalizēti nesniedz pieteicēja skaidrojumu par lietas faktiskajiem apstākļiem. Pieteicējs nav arī izmantojis tiesības sniegt detalizētu paskaidrojumu.

Paskaidrojumā pieteicējs norādījis, ka braucis pie atļautā luksofora signāla, taču no tā nav viennozīmīgi izdarāms secinājums, ka pieteicējs manevru veicis brīdī, kad tieši luksofora papildsekcijā bijis ieslēgts kustību atļaujošais signāls – zaļas bultas signāls uz melna fona.

[4.4] Tiesa uzskatīja, ka pieteicēja sniegtie paskaidrojumi vērtējami kopsakarā ar policijas darbinieka sniegto ziņojumu.

Policijas darbinieks *M.P.* ziņojumā norādījis, ka 2009.gada 1.novembrī, patrulējot pa Ziemeļu iecirkņa teritoriju, plkst.18:04, Rīgā, Ganību dambī, pamanījis automašīnu Honda CR-V, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kura brauca pa Ganību dambi no Bukultu ielas puses un krustojumā ar Lugažu ielu veica labo pagriezienu, brīdī, kad papildsekcija ar zaļo bultu uz melna fona nedega. Automašīna tika apturēta, stādījies priekšā, paskaidrojis pārkāpuma būtību, palūdzis vadītājam vadītāja apliecību un automašīnas tehnisko pasi un devies sastādīt protokolu. Vadītājs pārkāpumam nepiekrita, ierakstīja savu paskaidrojumu protokolā.

Izvērtējot policijas darbinieka ziņojumu, tiesa atzina, ka lietas apstākļi tajā izklāstīti loģiski, detalizēti un bez pretrunām. Tiesa ņēma vērā to, ka ziņojums sastādīts uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas un tas pievienots administratīvā pārkāpuma protokolam, līdz ar to ziņojumam piešķirama augsta ticamības pakāpe.

Izvērtējot šos apstākļus, tiesa ņēma vērā arī to, ka lietā nav konstatējami apstākļi, kas dotu pamatu atzīt, ka policijas darbinieks administratīvā pārkāpuma protokolā un ziņojumā nepatiesi aprakstījis faktiskos lietas apstākļus. Nav pamata apšaubīt policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu vērtējumu, jo nav redzams pamats, lai policijas darbinieks

sniegtu nepatiesas ziņas. Turpretī pieteicējs ir ieinteresēts noliegt pārkāpumu, lai izvairītos no soda.

[4.5] Tiesas ieskatā apstāklim, ka policijas darbinieks pārkāpumu nav fiksējis video ierakstā, nav izšķirošas nozīmes, lemjot par pārsūdzētā administratīvā akta tiesiskumu. Lietā ir citi pierādījumi, kuri, atbilstoši LAPK 243.pantam, ir vērtēti, nosakot administratīvā pārkāpuma esamību. Turklāt policijas darbinieks nav veicis ceļu satiksmes uzraudzību, izmantojot tehniskos līdzekļus. Tādējādi nav konstatējami tādi apstākļi, ka video iekārta izmantota attiecībā uz citām personām, bet nezināmu iemeslu dēļ nav izmantota attiecībā uz pieteicēju. Izskatāmajā gadījumā policijas darbinieks pārkāpumu fiksējis vizuāli.

Pieteicējs sniegtajā paskaidrojumā, ne arī pieteikumā tiesai nav norādījis uz apstākļiem, kas tiesai radītu šaubas par to, ka policijas darbinieks nevarēja vizuāli noteikt vai arī citu iemeslu dēļ nav noteicis, ka pieteicējs šķērsojis krustojumu brīdī, kad papildsekcijā zaļas bultas signāls uz melna fona bija izslēgts.

[4.6] LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa secināja, ka priekšroka dodama tādiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nebūtu pamata apšaubīt.

Ievērojot minētos apsvērumus, tiesa tomēr deva priekšroku policijas darbinieka ziņojumam, ka pieteicējs veica pagrieziena manevru brīdī, kad papildsekcijā zaļas bultas signāls uz melna fona bija izslēgts.

Tiesa ņēma vērā arī to, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka policijas darbinieks ir tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai ir kļūdījies attiecībā uz viņa izklāstītajiem faktiem.

Tāpat tiesa uzskatīja, ka, pieņemot sākotnējo lēmumu, atbildētājs nav pārkāpis normatīvo aktu prasības un likumā noteiktās kompetences robežas.

[4.7] Tiesa ņēma vērā to, ka pieteicējs gada laikā pirms pārkāpuma izdarīšanas brīža četras reizes administratīvi sodīts par līdzīgu pārkāpumu izdarīšanu ceļu satiksmē *(lietas 21.lapa)*. Tas negatīvi raksturo pieteicēja, kā ceļu satiksmes dalībnieka – transportlīdzekļa vadītāja, personību.

[4.8] Tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(sk., piemēram, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu un 2009.gada 21.maija sprieduma lietā Nr.SKA-156/2009 9.punktu)*.

Tiesa, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus to kopsakarā, uzskatīja, ka ar tiem ir pierādīta pie administratīvās atbildības saucamās personas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un tiesai nav objektīvu šaubu par pārkāpēja vainu.

Balstoties uz augstākminēto, tiesa uzskatīja, ka pieteicēja darbībās ir konstatējams CSN 56.6.punkta pārkāpums, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā.

[4.9] Pieteicējam piemērots minimālais sankcijā noteiktais naudas sods Ls 20 apmērā, līdz ar to iestādei, uzliekot minēto sodu, šajā gadījumā nebija nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus.

[4.10] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secināja, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[5] Administratīvajā apgabaltiesā saņemta pieteicēja apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 31.maija spriedumu. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Tiesa nepamatoti neizmeklēja lietu vispusīgi, pilnīgi un objektīvi, neuzaicinot nopratināšanai lieciniekus. Līdz ar to, tiesa nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 162.pantu, LAPK 237.pantu, 243.panta otro daļu.

[5.2] Pieteicējs norāda, ka policijas darbinieki regulāri fabricē ziņojumus, rakstot tajos nepatiesas un neiespējamas lietas. Šādus faktus Administratīvā rajona tiesa konstatējusi vairākkārt, piemēram, 2009.gada 5.novembra sprieduma lietā Nr.A42507508.

[5.3] Pieteicējs norāda, ka ziņojums nepierāda personas vainu, jo ziņojums nav paredzēts kā pierādīšanas līdzeklis LAPK, policisti nav brīdināti par krimināLatbildību, par nepatiesu liecību sniegšanu. Citi pierādījumi lietā nav, savukārt tiesa šādos apstākļos ir atzinusi pieteicēju par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā bez neviena pierādījuma.

[5.4] Pieteicējs norāda, ka tiesa nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 154.panta otro daļu un LAPK 244. un 240.pantu. Pieteicējs atsaucas uz Senāta 2007.gada 28.februāra spriedumu lietā Nr.SKA-80/2007, 2009.gada 3.marta spriedumu lietā Nr.SKA-48/2009, Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 29.aprīļa spriedumu lietā Nr.P129022608, Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 16.februāra spriedumu lietā Nr.142012209.

[5.5] Pieteicējs norāda, ka starp lietas dalībniekiem pastāv viedokļu sadursme. Policija savu nostāju ir balstījusi uz apšaubāmiem un nepārliecinošiem argumentiem – nav pienācīgi pildījusi pierādīšanas pienākumu, kas savukārt ir jātulko par labu pieteicējam kā indivīdam.

[6] 2011.gada 11.jūlijā saņemts atbildētāja paskaidrojums par pieteicēja apelācijas sūdzību. Atbildētājs norāda, ka apelācijas sūdzība

netiek atzīta pilnā apjomā, un uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums pieņemts likumīgi un pamatoti, izvērtējot visus pierādījumus lietā.

Lietā nav apstiprinājies fakts, ka policijas darbinieks būtu sniedzis nepatiesas liecības. Atbildētājs norāda, ka par pierādījumu ir atzīstams administratīvā pārkāpuma protokolā ierakstītais pārkāpums. Tas, ka pārkāpums netiek fiksēts ne ar video uzņēmumu, ne foto uzņēmumu, vēl nenorāda, ka pārkāpums nav noticis.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet Lēmums atstājams negrozīts.

[9] LAPK 289.[22]pants pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās „a" nodaļas prasībām. Minētajā nodaļā ietvertā LAPK 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes lēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivāciju, kas atreferēta šā sprieduma [4] punktā, secina, ka tiesa ir atzinusi Lēmumu par tiesisku. Apgabaltiesa savukārt atzīst par pareizu, izvērstu un pilnīgu pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, līdz ar to tai pievienojas un to neatkārto.

[10] Par pieteicēja apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[10.1] Pieteicēja apelācijas sūdzībā pamatā izteikti iebildumi pret pirmās instances tiesas sniegto lietas faktisko apstākļu juridisko novērtējumu.

Atbilstoši LAPK 244.pantam tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas

viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus (*sk. Senāta 2007.gada 22.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-305/2007 10.punktu, 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/1007 11.punktu*).

[10.2] Kaut arī pieteicējs norādījis, ka tiesa lietas objektīvai izskatīšanai nav uzaicinājusi lieciniekus, pieteicējs nenorāda, kādi lecinieki varētu liecināt par lietas apstākļiem un būtu jānopratina. Turklāt pieteicējs pirmās instances tiesā uz tiesas sēdēm vairākkārt neieradās, lieta tika izskatīta bez pieteicēja klātbūtnes.

Attiecībā uz policijas darbinieka nopratināšanu apgabaltiesa norāda, ka tiesai nav pamata uzskatīt, ka viņa liecības būtu pretējas dienesta ziņojumā norādītajam. Tāpat nav pamatots pieteicēja norādītais, ka policijas darbinieka dienesta ziņojums nav paredzēts kā pierādīšanas līdzeklis LAPK. Policijas darbinieku ziņojumi izvērtējami tāpat kā citi pierādījumi.

Administratīvās apgabaltiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks būtu neobjektīvs vai nekompetents pieteicēja administratīvā pārkāpuma konstatēšanā, un pieteicēja apgalvojumi par to, ka viņš nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, ir vērtējami kritiski, jo viņš, kā pie administratīvās atbildības saucamā persona, ir ieinteresēts izvairīties no administratīvās atbildības.

[10.3] Pieteicējs vispārīgi atsaucas uz tiesu praksi, bet nenorāda, kā konkrētajā gadījumā tā būtu ņemama vērā konkrētajā lietā. Katrs administratīvais pārkāpums ir individuāls, līdz ar to katras lietas apstākļi un pierādījumi izvērtējami individuāli, vadoties no LAPK 244.panta. Administratīvo pārkāpumu lietās izvērtējams, vai pierādījumi lietā apstiprina administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

[10.4] Atbildot uz pieteicēja norādīto, ka lietai nav pievienoti fotouzņēmumi vai video materiāls, apgabaltiesa norāda, ka LAPK 243.pants nosaka iespējamos līdzekļus, ar kuriem konstatējams administratīvais pārkāpums un kuri to pierāda. Tajā pašā laikā konkrēta pierādīšanas līdzekļa trūkums (ja vien tiesību normas tieši nenosaka konkrētu līdzekļu izmantošanu pierādījumu nostiprināšanai) pats par sevi nenozīmē, ka administratīvais pārkāpums nav konstatējams. Vēl jo vairāk, tas nevar būt pamats personas atbrīvošanai no atbildības, ja pārkāpums konkrētās personas darbībās ir konstatējams ar citiem pierādīšanas līdzekļiem. Šādā gadījumā ir jāvērtē esošo pierādīšanas līdzekļu pietiekamība, lai noteiktu konkrētās personas vainu un atbildību.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesas ieskatā tāda pārkāpumu fiksējoša tehniskā līdzekļa kā fotoaparāta vai videoiekārtas izmantošanas trūkums, uz ko norādījis pieteicējs, konkrētajā gadījumā pats par sevi nenozīmē, ka pārkāpums pieteicēja darbībās nav konstatējams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieces 2009.gada 16.decembra lēmumu Nr.4544 par *R.T.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta pirmās daļas (2009.gada 1.novembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA459924), bet *R.T.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente *(personiskais paraksts)* V.Zommere

Tiesneses *(personiskais paraksts)* S.Gintere

(personiskais paraksts) M.Osmane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese V.Zommere
Rīgā, 2012.gada 6.decembrī